

عنوان:

بررسی امید به زندگی و متوسط سال های از دست رفته زندگی در مبتلایان به HIV تحت پوشش مرکز مشاوره بیماری های رفتاری شهر بندرعباس

استاد راهنما:

دکتر رضا وزیری نژاد

دکتر زیبا شعبانی

دکتر حسن احمدی نیا

پژوهش و نگارش:

حلیمه یعقوبی

دی ۹۵

چکیده

مقدمه: نظر به اینکه همه گیری HIV عمدتاً بزرگسالان را هدف قرار داده است و با پیامدهای بهداشتی، اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی خود جوامع بشری را به چالش کشیده است؛ برآورد نشانگرهای بهداشتی آن باارزش می باشد. برآورد امید به زندگی و متوسط سالهای از دست رفته عمر (AYLL: Average Years of Life Lost) در جمعیت افراد مبتلا به HIV/AIDS در مقایسه با جمعیت عمومی و همچنین ارزیابی تاثیر متغیرهایی نظیر تعداد CD4، راه انتقال، وضعیت تاهل، سطح تحصیلات، وضعیت اشتغال، جنس و سن، روی امید به زندگی و AYLL، این مطالعه انجام شده است.

روش اجرا: بررسی حاضر یک مطالعه توصیفی است. نمونه مورد مطالعه شامل کلیه بیماران ۱۸ ساله و بالاتر تحت مراقبت مرکز مشاوره بیماریهای رفتاری شهر بندرعباس از سال ۱۳۸۴ تا ۱۳۹۴ می باشد. امید به زندگی بر اساس جداول عمر با توجه به میزان های اختصاصی میرایی و همچنین AYLL در طول دوره زمانی مطالعه محاسبه شده است.

یافته ها: تعداد ۱۳۴ نفر از ۴۲۶ بیمار واجد شرایط شرکت در مطالعه فوت کرده اند. در مقایسه با جمعیت عمومی، امید به زندگی برای بیماران HIV/AIDS در سن ۲۰ سالگی ۴۶ سال کمتر است. در طول دوره مطالعه در مجموع ۸۸۳۹ سال زندگی از دست رفته وجود داشت. AYLL برای بیماران ۶۶ سال برآورد گردید که ۱۴ سال بیشتر از جمعیت عمومی

می‌باشد. بدترین امید به زندگی و AYLL در طبقه بیماران با $CD4 < 200$ مشاهده شد ولی این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نبود.

نتیجه‌گیری: امید به زندگی پس از تشخیص HIV بسیار پایین‌تر از امید به زندگی در جمعیت عمومی بندرعباس می‌باشد. در صورتی که نظام مراقبت بهداشتی درمانی به اجرای جدی برنامه‌های ضد عوامل خطر HIV/AIDS مبادرت ورزد، بسیاری از سال‌های از دست رفته در این بیماران قابل پیشگیری است.

واژگان کلیدی: امید به زندگی – HIV/AIDS – متوسط سال‌های از دست رفته زندگی – CD4